

Değişen Kavaklık

– Ahmet AYAZ · 30 Ağustos 2016

DEĞİŞEN KAVAKLIK Ahmet AYAZ GAZİANTEP LİFE DERGİSİ YIL 2016- SAYI 72- Sayfa 58
..... Gazi Şehrin Şahinbey İlçesinde bulunan ve gündün güne değişen Kavaklık,doğanın bütün güzelliklerini üzerinde taşıyordu. 1960 yılından bir kaç yıl öncesine kadar Gaziantep'in tek bir mesire alanı idi. Şimdi de aynı hizmeti görse de eskisi gibi değil artık. Parklarımız çoğaldı, Kavaklık ancak, Kavaklık Mahallesi hizmet veriyor. Belirli günlerin dışında. Eskiden şehrimizde taksit felan yoktu. Ancak at arabaları vardı. Hatta 1970 yılında köyden hasta olarak getirdiğim kardeşimi, Köylü Garajından Gaziantep Devlet Hastanesine 2.00.TL. verip, bir at arabası ile getirmiştik. Bunu hiç unutmam. Şimdi burada asıl konuya dönelim. İlkbahar yaklaştığında, hanımlar güneşli ve sıcak bir gün görünce, eşlerinden Kavaklık,da köfte yemeyi veya kelle pişirmeyi isterlerdi. Kocaları da, "Haydi bakalım komşu Arabacı Hasan'a söyle, eğer işi yoksa bizi götürsün, beraber bir piknik yapalım" Dediğinde, Komşu Arabacı Hasan, sesleniyor. "Komşu vallahi komşumuz Cumalar üç gün önce söyledi. Önümüzdeki Pazar hava güneşli ve güzel olursa bizi Kavaklığa götür dediler. Eğer gelecek pazara hava müsait olursa baş üstüne" Derdi. Yine ilkbahar günlerinde biz, Gaziantep Lisesinde okurken, sabahcı olduğumuzda ders bitince, biz çantalarımızı alır Kavaklığa giderdik. Orada hafta arası da olsa. Güneşli günde pikniğe gelen aileler bize köfte ve ayran ikramında bulunurlardı. Allebenden akan sular da balık olurdu. Balık tutup mangalda pişirenler bile olurdu. Hal ve durum böyle iken, 1990 Yılında Mayıs ayında gittim ki; Keşke gelmeseydim demek geldi içimden. Kavaklık kurumuş çakır dikenlerinin mesken yeri olmuş. Bir tek küçücük Altın Çim parkı kalmış. O da küçücük bir yer. Ben o zaman çok duygulandım. Feride adlı kızım da trafik kazasında hayatını kaybetmişti. O'nun da etkisi ile, aşağıdaki Kavaklık Şiirini yazmıştım. Şimdi sizin ile paylaşmak için aşağıya alıyorum. KAVAKLIK

...
Gün geldi hüsrana ben de uğradım,
Ömrümüzün sonu geldi Kavaklık.
Sofranda göz yaş döküm ağladım,
Acılar sinemi deldi Kavaklık.

...
Billur suyun bir aleme yeterdi,
Kucağında telli sazlar öterdi.
Bahar günü mor çiçekler biterdi,
Gül yerine diken doldu Kavaklık.

...
Gazi Şehri sana en sadık yardı,
Şimdi etrafını binalar sardı.
Benimde bir güzel Feride'm vardı,

Kızıl kan içinde öldü Kavaklık.

...

Ayaz'ım üzülme kötü gününe,
Bütün günler imrendirir dününe.
Gül dikilmiş senin Altın Çim'ine,
Benim için olan oldu Kavaklık.
Ahmet AYZ

Bu şiiri yazdıktan sonra, Kavaklık, içimde bir sızı gibi kaldı ve bir daha da Kavaklığa gitmedim. Yıl 1999 Nisan ayı geldi, çiçekler açtı. Gaziantep'in eski fotoğraf sanatçılarından (Foto Mercek) diye anılan Halit Ziya BİÇER Ağabeyimin yanına zaman zaman uğrar, çayını içer, biraz da, tatlı sohbetini dinlerim. Halit Ağabeyim yanına her gidişimde, yüzünü bana çevirerek "Şair bir Kavaklık şiiri daha yaz. Yazılmalı ağam. Bir Kavaklık şiiri daha yazılmalı" der durur. Ağabeyim yaz o zaman diyorum. Yok şair, sen yazmalısın der. Bu sözü kafamda atıp tutarken, bir gün Konak Mahallesiindeki evimden kalkıp Kavaklık yoluna doğru yürümeye başladım. Mehmet Akif ERSOY Camisi'nin yanından girdim. Etrafa bir baktım ki, Zeki Müren, Şükran Ay, Bahriye Kocadağ PAMUK ve Cuma PAMUK gibi nice sanatçılara, ev sahipliği yapan Kavaklık, bu defa bir başka güzelliklere bürünmüş, sanki bizi bekliyor. Bu defa da "İki Bine Bir Kala Kavaklık" Şiirini yazdım. Şimdi bunu da sizlerle sunuyorum. Halit Ziya BİÇER Ağabeyimin sayesinde. İKİ BİNE BİR KALA KAVAKLIK Kader gülmüş Kavaklığın bahtına,

Güzellerin gülüştüğü yer olmuş.

Yatıp uyuyasım geldi tahtına,
Kumruların kavuştuğu yer olmuş.

...

İsmi söyleyirim tam üç hecede,
Servileri seyre durmuş yücede.
Mehtabına düş kurduğum gecede,
Yosmaların yarıştığı yer olmuş

...

Yakınında Mehmet Akif ses verir,
Çevresine tütüncüler süs verir.
Güzel kızlar sevdiğine pas verir,
Asıkların buluştuğu yer olmuş.

...

Fıskiyeler serinliği getirir,
Taze kebab derde derman yetirir.
Verem denen hastalığı bitirir,
Mutluluğun oluştuğu yer olmuş.

...

Defni çok zor ölü iken dirilmiş,

Yakasına yeni adlar verilmiş.
Yeşil çimen halı gibi serilmiş,
Yoncaların yol aştığı yer olmuş.

...

Rüzgar eser ılgıt ılgıt seherde,
Güzellere sevdalanmış baharda.
Kokusu var ela gözlü Nigar'da,
Ayaz Bey'in alıştığı yer olmuş

Ahmet AYZ Kavaklık, şimdi daha da başka güzelliklere bürünmüş. Şelaleler, küçücük göletler, Sentetik buz pisti, Yürüyüş alanları, Sosyal tesisler, Kamelyalar, daha neler neler var. Botanik Bahçesi, Festival Parkı, Masal Parkı, Harikalar Diyarı, Kavaklığın yan ürünleridir. Kavaklığa destek veriyorlar. Bir defa gezip görseniz. Ama kaynayan kelle kazanları, çiy köfteler, çiy köftenin yanında sazlar, sözler eskilerde kaldı. Kavaklık suyundaki balıklar unutuldu. Gün gelecek, Rahmetli Zeki SAVCI gibi. Cemil Cahit GÜZELBEY gibi Ahmet AYZ da unutulacak elbet. Ben Gazi Şehrin Güzel insanlarına, Kavaklık da sağlıklı ve mutlu bir yaşam dilerken, bu defa da, ben diyorum. Bir Kavaklık şiiri daha yazılmalıdır. Ama bunu usta kalemlerden istiyorum. Seyfi YURTSEVERi kaybettik. Tamer ABUŞOĞLU, Mustafa Selçuk UĞUR, Zekeriya EFİLOĞLU, dantel gibi nakış nakış işlesinler mısralarına Kavaklığı. Karacaoğlan misali, hecenin ustaları yazsınlar, Kavaklık Şiirini. Kavaklık da ,gördükleri güzelleri, laleleri, sümbülleri, gülleri, çiçekleri,sarmaş, dolaş gezen, genç âşıkları anlatsınlar. Abdulhadi BAY, Dr. Ahmet ÇEVİK, Behiye KÖKSEL Beklemesinler, yazsınlar Dr. M. Kazım ERKENT, Akten KÖYLÜOĞLU Dostlarım, Çocuk masallarına misafir etsinler Kavaklığı, Kavaklık sularında zıplayan balıkları, günümüze gülümseyen mutlu sabahları yazsınlar.